

Jsou věci, kterým nelze se vyhnout
na které vždycky zůstaneš sám
jsou břemena, která nelze, než zdvihnout
a nést je životem dál

Jsou cesty, kterými musíš se probít
protože každá jiná vedla by v kruh
a pak navždy na jedné z orbit
člověk by kroužil jak hejno much

Jsou věci, kterým musíš se vzepřít
a zas jiné, kterým nutno se poddat
a je na tobě, kdy zůstaneš ve při
a kdy se odvážíš ruku ke smíru podat

a kdy se odvážíš zachránit sebe
protože padneš-li, zahyne svět
a máš-li dost sil, ze země seber
každého, kdo bude se slabostí chvět

Žádná z mých slzí tě neobměkčí...
Žádná tě neobměkčí...

Jsou tak strašlivá hnutí citu
že pukají světy do hloubi jader
přesto přeješ si- ještě být ještě být chci tu
i když rvou srdce zpod ňader

Je dobro tak velké, že spatřit ho nelze
aniž ho může pochopit mysl
jen občas ho zahlédnout skrze
bolest, jež zdánlivě nemá smysl

Žádná z mých slzí tě ne ne ne neobměkčí
Tě žádná z mých slzí tě neobměkčí

Žádná z mých slzí žádná žádná žádná
Žádná tě neobměkčí...
žádná z mých slzí tě neobměkčí
tě žádná žádná žádná

Jsou věci, kterým nelze se vyhnout
na které vždycky zůstaneš sám
jsou břemena, která nelze, než zdvihnout
a nést a nést ta da .....
.....ta da...